

OKTOECHOS

för lördagens aftongudstjänst

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

© Stockholms Ortodoxa stift 2017

Psaltarpsalmerna är tagna från översättningen enligt Septuaginta
av Fader Anders Åkerström, 2001.

DEN FÖRSTA TONEN

Till ”Herre, jag har ropat till Dig...” sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

Mottag våra aftonböner, o Helige Herre, och giv oss syndernas förlåtelse, ty Du allena är den som uppenbarat uppståndelsen för världen.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Gån omkring Sion, I folk, och omsluten henne¹. Given ära därpå till Honom som är uppstånden från de döda. Ty Han är vår Gud som har befriat oss från våra överträdelser.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Kommen I folk, prisen och tillbedjen Kristus, förhärligande Hans uppståndelse från de döda, ty Han är vår Gud, som har befriat världen från fiendens lockelse.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

I himlar varen glada, låten basunerna ljuda I jordens fundament. Höjen glädjerop I höjder, skåden² Emmanuel, Han har naglat våra synder på korset och Han, Livgivaren, har dödat döden genom att uppväcka Adam, ty Han är människoälskande.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Låtom oss prisa Honom som av Sin egen vilja korsfästes för oss i köttet och led, blev begravnen, och uppstod från de döda, och låtom oss säga: ”Bevara Din Kyrka i den sanna tron och förläna våra liv frid, o Kriste, ty Du är god och människoälskande.”

1 Ps 47:13

2 Jes 44:23

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Stående vid den grav, som mottog livet, frambära vi, ovärdiga, lovsången till Din ousägliga godhet, o Kriste vår Gud, ty Du som är utan synd har tagit på Dig korset och döden för att skänka uppståndelse till världen, ty Du är människoälskande.

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Låtom oss lovsjunga Ordet, Han som är utan begynnelse och som med Fadern är evig, Han som föddes förunderligt ur jungfruns sköte och för vår skull av egen vilja påtog sig korset och döden, och uppstod i härlighet, och låtom oss säga: ”Ära åt Dig, o Herre, Livgivare och våra själars Frälsare.”

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: Låtom oss lovsjunga Jungfrun Maria, hela världens ära och port till himmelen, som född av människa har fött Herren, och såsom de troendes utsmyckning lovsjunges av änglaskarorna. Ty hon har framställts såsom himmelens och Gudomens tempel. Hon är den, som rivit ned fiendskapens skiljemur, bebådade friden och öppnade för konungariket. Därför med henne som

vår tros ankare, hava vi i Herren, född av henne, en försvarare. Haven därför förtröstan, I Guds folk, förbliven vid gott mod, ty Han, den Allrahögste, skall besegra edra fiender.

Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.

Aposticha

Vi hava befriats genom Ditt lidande, o Kriste, och vi återlöstes från förstörelsen genom Din uppståndelse. O Herre, ära åt Dig.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

Låten skapelsen fröjda sig, låten himlarna jubla och låten alla folk klappa sina händer i glädje för Kristus, vår Frälsare, som, då Han så älskade människosläktet, naglade våra synder på Korset, krossade döden genom Sin död och förlänade oss liv genom att uppväcka den fallne Adam, mänsklighetens fader.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

O Du som är bortom all förståelse, himmelens och jordens konung, av människokärlek har Du av egen vilja antagit korsfästelse: dödsriket fylldes med bitterhet när det mötte Dig där nedan³ men de rättfärdigas själar fröjdade sig. Och då han såg Dig, Skaparen, i djupen, reste sig Adam. Vilket under detta är: att alla människors liv skulle smaka döden i sin önskan att förläna världen liv - en värld som ropar och säger: Ära åt Dig, o Herre, uppstånden från de döda.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

De myrrabärande kvinnorna bragde kryddor, hastade sörjande till Din grav, och då de funno Din obefläckade kropp borta och fingo höra av ängeln om det oförutsägbara och allom härliga undret, sade de till apostlarna: "Herren är uppstånden, förlänande världen stor nåd."

³ Jes 14:9

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en aposticha-vers i Menaion sjunges den här.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Skåden, Jesajas profetia är uppfylld: Såsom jungfru har du framfött och efter, liksom före, har du dock jungfru förblivit. Ty det var Gud som föddes och människans natur blev därmed återställd. O Guds moder, försmå icke dina tjänares åkallan, som frambäres till dig i din kyrka, utan må du, som i dina armar har hållit den barmhärtige Herren, vara nådig mot oss som tjänar dig, och bed att våra själar må frälsas.

Söndagens apolytikion i den första tonen:

Fastän stenen hade förseglats av judarna och soldater bevakade Din obefläckade kropp, uppstod Du på tredje dagen, o Frälsare, och gav världen liv. Därför ropade de himmelska krafterna till Dig, o Livgivare: Ära vare Din uppståndelse, o Kriste. Ära vare Ditt rike. Ära vare Din försyn, Du ende människoälskande.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Söndagens theotokion i den första tonen:

När Gabriel ropade: ”Gläd dig, o Jungfru”, då tog vid detta ljud alltings Härskare mandom i dig, o du heliga ark, såsom den rättfärdige David hade förutsagt. Du har visat dig mer omfattande än himlarna, ty du bar din Skapare. Ära vare Honom som tog sin boning i dig. Ära vare Honom som framträdde ur dig. Ära vare Honom, som genom ditt födande, har frigjort oss.

Avskedet.

DEN ANDRA TONEN

Till "Herre, jag har ropat till Dig..." sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

Kommen låtom oss tillbedja Guds Ord, född av Fadern före all tid, som antagit kött av Jungfru Maria. Ty av Sin egen vilja led Han på korset och underkastade Sig begravning. Han uppstod också från döden och frälste mig, en syndande människa.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Kristus, vår Frälsare, utplånade den skuldsedel som förbundit oss till lagens bud⁴ genom att fastnagla den vid korset och därigenom bryta ned dödens herravälde. Vi tillbedja Hans uppståndelse på den tredje dagen.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Låtom oss tillsammans med ärkeänglarna prisa Kristi uppståndelse. Han är våra själars förlossare och Frälsare. Och Han skall komma åter i förskräckande härlighet och väldig makt för att döma den värld, som Han har skapat.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Ängeln utropade Dig, o Härskare, korsfäst och begravnen, och Han sade till kvinnorna: "Kommen och sen platsen där Herren låg. Ty Han är uppstånden såsom Han sagt, eftersom Han är allsmäktig"⁵. Därför tillbedja vi Dig som ensam är odödlig: förbarma Dig över oss, o Kriste, Du livgivare.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

4 Kol 2:14

5 Matt 28:6-7

Du har gjort trädets förbannelse om intet genom Ditt Kors och genom Din begravning har Du omintetgjort dödens herravälde och under Din Uppståndelse har Du upplyst mänskligheten. Därför ropar vi till Dig: ”Ära åt Dig, o Kriste, vår Gud och välgörare.”

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Dödens portar öppnades för Dig i fruktan, o Herre, och dödsrikets dörrvakter, skådande Dig fylldes av fruktan. Det var Du som förstörde portarna av brons, slet sönder kedjorna av järn. Du är också den som lett oss ut ur dödsskuggans dal och slet sönder våra bojor.

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Låtom oss öppna våra munnar för att framställa Din frälsning. Kommen I alla och fallen neder i Herrens hus och sägen: ”Rena våra synder, o Du, som hängde på korset och uppstod från de döda och som för evigt är i Faderns sköte.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: Vid nådens ankomst har skuggan, som är lagen, fått sin ände. Ty såsom busken som icke brann upp, så har du, Jungfru, fött och jungfru förblivit. Borta var eldstoden och skåda i dess ställe uppgick Rättfärdighetens sol. Skåda, i Moses ställe är Kristus, våra sjäalars Frälsare.

Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.

Aposticha

Din uppståndelse, o Kriste, har upplyst hela världen och har återkallat Din skapelse. Därför, o Allsmäktige Herre, ära åt Dig.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

Genom Ditt kors, o Frälsare, utplånade Du trädets förbannelse, och genom Din begravning har Du brutit ned dödens herravälde, och Du har upplyst mänskligheten genom Din uppståndelse. Därför ropa vi till Dig: Ära åt Dig, o Kriste, vår Gud och Livgivare.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

Du, o Kriste, uppenbarade Dig naglad vid Korset och därigenom förändrande de skapade tingens härlighet. Och brutalt stucko soldaterna upp Din sida med ett spjut, medan judarna bådo om att Din grav skulle bli förseglad, ty de båda hade ingen tro på Din kraft. Men Du, o Herre, för Din barmhärtighets skull, har underkastat Dig graven och har uppstått på tredje dagen. Därför tillskriva vi Dig ära.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

Av Din egen vilja har Du, o Kriste och Livgivare, för de dödliga människornas skull utstått Ditt lidande och nedstigit i dödsriket, i mäktig kraft, och ryckande dem som väntade på Dig från monstrets gap och förlänande dem boning i paradiset. Därför, förläna oss, vi som ärar Din uppståndelse på tredje dagen, rening från våra synder och Din stora nåd.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en aposticha-vers i Menaion sjunges den här.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O nya under, större än alla forna under! Ty vem hörde någonsin talas om en moder, som födde utan man, och som i sina armar bar Honom, som omsluter hela Skapelsen? Det var Guds vilja att han föddes. Därför Du allena, Du som burit Honom i Dina armar och som vunnit moderlig förtrolighet mot Honom, upphör ej att bedja för oss, som ärar Dig, att Han må förbarma sig över oss och frälsa våra själar.

Söndagens apolytikion i den andra tonen:

När Du nedsteg i döden, o Du odödliga Liv, då nedslog Du dödsriket med Ditt gudomliga ljus. Men när Du uppväckte de döda från underjorden, då ropade de himmelska makterna: O Livgivare, Kristus vår Gud, ära åt Dig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Söndagens theotokion i den andra tonen:

Alla Dina mysterier, o Theotokos, är bortom all begriplighet, alla övermåttan ärorika. Förseglad i renhet och bevarad i jungfrulighet är Du i sanning erkänd såsom moder, ty Du födde den sanne Guden. Bed Honom att frälsa våra själar.

Avskedet.

DEN TREDJE TONEN

Till "Herre, jag har ropat till Dig..." sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

Dödens makt har blivit tillintetgjord genom Ditt kors och djävulens list har gått om intet, o Kriste vår Frälsare, under det att mänskligheten, frälst genom tro, frambringar Dig lovsånger för evigt.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Hela den bebodda jorden har blivit upplyst genom Din uppståndelse, o Herre, och det gamla paradiset har åter öppnats, medan det lovprisar Dig. Hela skapelsen förlänar Dig lovsånger för evigt.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Jag förhärligar makten som kommer från Fadern och Sonen och den Helige Andes kraft och jag prisar herraväldet av den odelbara, oskapade Gudomen - den väsensena Treenigheten, som härskar från evighet till evighet.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Vi tillbedja Ditt dyra Kors, o Kriste, och prisa och förhärliga Din uppståndelse: ty genom Dina sår hava vi alla blivit helade.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Vi prisa Frälsaren som tog kött genom jungfrun, ty Han blev korsfäst för vår skull och uppstod på tredje dagen och förlänar oss Sin stora nåd.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Kristus, nedstigande till dem i dödsriket sägande åt dem att vara oförskräckta och tillkännagivande för dem: ”Nu har Jag triumferat, Jag är Uppståndelsen, Jag skall leda eder framåt, ty Jag har sönderslagit dödens portar.”

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Vi som i Ditt obefläckade hus ovärdiga stå, sända upp till Dig vår aftonhymn, o Kriste vår Gud, och kallar på Dig från djupen att befria Ditt folk från motståndarnas händer. O Du, som i Din oändliga kärlek för mänskligheten har upplyst världen genom Din uppståndelse på den tredje dagen.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: Huru kunna vi avstå från förundran, o allom helgade Jungfru, att du i ditt sköte bar både Gud och människa i ett. Ty du har, obefläckad utan att hava känt en man, fött fram utan fader en son i köttet, född av Fadern utan moder före all tid, utan att förändras, sammanblandas eller delas, men med båda naturernas egenskaper helt bevarade. Vår Härskarinna, du jungfru och moder, anropa Honom att frälsa deras själar som i rätt tro bekänner dig att vara Theotokos.

Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.

Aposticha

Du har förmörkat solen genom Ditt lidande, o Kriste, genom Din uppståndelse har Du förlänat alla ting ljus. Mottagen vår aftonhymn, o Du människoälskande.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

Din livgivande uppståndelse, o Herre, har skänkt ljus till hela den bebodda jorden och kallat på Din skapelse som låg i förruttnelse, så att vi, befriade från Adams förbannelse, må ropa högt: Ära åt Dig, o Allsmäktige Herre.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

Du, o Gud, som led i köttet, Du som i Din natur icke kan genomgå förändring, har förändrat Dig själv. Och skapelsen, oförmögen att bära åsynen av Dig hängande på Korset, böjde sig ned i fruktan och jämrade sig då den sjöng Ditt långlidandes lov. Och Du, nedstigande i dödsriket, har uppstått på tredje dagen, förlänande världen liv och stor nåd.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

Du har lidit döden, o Kriste, för att befria vårt släkte från döden, och uppstått på tredje dagen från det döda. Du har upprest med Dig själv dem som erkänna Dig vara Gud och Du har upplyst världen. O, Herre, ära åt Dig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en aposticha-vers i Menaion sjunges den här.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Genom Faderns vilja, har du blivit havande genom den Helige Ande utan säd med Guds Son, som född av Fadern hade Sitt varande utan moder före världens begynnelse. Han föddes för vår skull i köttet av dig utan fader och du har diat honom med

din mjölk. Därför anropa vi Honom oupphörligt att befria våra själar från fara.

Söndagens apolytikion i den tredje tonen:

Må himmelen fröjda sig, och jorden vara glad. Ty Herren har gjort stora ting med Sin arm, Han har övervunnit döden med Sin död. Han är den Förstfödde från de döda. Han har löst oss från helvetets buk och skänkt världen stor nåd.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Söndagens theotokion i den tredje tonen:

Dig lovsjunga vi, som gått i borgen för vårt släktes frälsning, o Theotokos och Jungfru. Ty Din Son och vår Gud, som behagade taga Sin boning i ditt kött, har genom Korsets lidande, som Han tog på Sig, befriat oss från fördärvet, ty Han är människoälskande.

Avskedet.

DEN FJÄRDE TONEN

Till "Herre, jag har ropat till Dig..." sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

För evigt hälsande Ditt livgivande kors, o Kriste vår Herre, ära vi Din uppståndelse på tredje dagen, ty Du som har all makt har genom den återställt människans förstörda natur och åter öppnat den uppåtgående vägen till himmelen för oss, ty Du allena är god och människoälskande.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Varande av egen vilja naglad till Korsets trä har Du utplånat olydnadens straff, ett brott som begåtts genom ett träd, och genom att nedstiga till dödsriket har Du, såsom Allsmäktig, brutit upp dödens bojor. Därför prisa vi Din uppståndelse från de döda och, glädjande oss, ropa: Ära åt Dig, o Allsmäktige Herre.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Du har i bitar slagit sönder dödsrikets portar, o Herre, och gjort slut på dödens makt genom Din död, och Du har frigivit Ditt släkte genom att förläna oförgänglighet till världen tillsammans med liv och stor nåd.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Kommen I alla folk och låtom oss lovsjunga Frälsarens uppståndelse på tredje dagen, ty vi hava frigivits genom den från dödsrikets oförstörbara bojor och havande mottagit oförgänglighet och liv ropa vi alla: Må Du, Korsfäste, Begravne och Uppståndne, genom Din Uppståndelse frälsa oss, ty Du allena är människoälskande.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Änglar och människor lovsjunga Din uppståndelse på den tredje dagen, o Frälsare, ty den har bringat ljus till världens ändar, och vi alla, befriade från fiendens fångenskap ropa: O allom mäktiga Frälsare, livets skapare, fräls oss genom Din uppståndelse, ty Du allena är människoälskande.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Du har i bitar slagit sönder portarna av brons och slitit sönder kedjorna och upprest Ditt fallna släkte, o Kriste vår Gud. Därför ropa vi med en stämma: Herre, uppstånden från de döda, ära åt Dig.

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Din födelse av Fadern är före all tid och varar i evighet, o Herre. Din födelse av jungfrun är bortom ord och utom människans förstånd, och Ditt nedstigande i dödsriket gjorde djävulen och hans änglar rädda, ty på den tredje dagen har Du uppstått igen, nedtrampande döden och förlänande människorna oförgänglighet och stor nåd.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: Profeten David, Guds förfader genom dig, omtalade i förväg i psalmer de stora tingena gjorda för dig: en drottning står vid Din högra sida. Ty Gud, som det behagade utan fader att bli människa genom Dig, har framställt dig som livets moder och medlerska, att Han må återställa Sin, genom lidelserna, förstörda avbild. Och då Han funnit det förlorade fåret som bortsprungit i bergen, lägger Han det på Sina axlar och för det till Sin Fader och i Faderns egen önskan att Kristus, i vilken är stor och frikostig nåd, må samla det till den himmelska skaran och frälsa världen, o Theotokos.

Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.

Aposticha

Uppstigande på Korset, o Herre, har Du utplånat den fädernesärvda förbannelsen, och nedstigande i dödsriket har Du frigivit dem som varit fjättrade i evighet, och därmed har Du förlänat människosläktet oförgänglighet och liv. Därför lovsjunga och förhärliga vi Din försonande uppståndelse på tredje dagen.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

Hängande på träet, Du som allena är mäktig, har skakat hela skapelsen: medan Du låg i graven har Du upprest dem som lågo och dväljdes däri, och har förlänat mänskligheten oförgänglighet och liv. Därför lovsjunga och förhärliga vi Din försonande uppståndelse på tredje dagen.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

Det laglösa folket som gävo Dig, o Kriste, till Pilatus, dömde Dig till korsfästelse och visade otacksamhet mot Sin välgörare. Men det var Ditt goda nöje att lida begravning, och av Din egen vilja har Du uppstått igen som Gud på tredje dagen och har förlänat oss liv utan ände och Din stora nåd.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

Kvinnorna som sökte Dig kommo i tårar till Din grav och då de icke funno Dig ropade de i klagan och jämmer: ”O vår Frälsare och allas Herre, huru kommer det sig att Du blivit stulen? Och vilken plats kan hålla Din livbärande kropp?” En ängel stod då framför dem och svarade: ”Gråten icke, utan ropen ut det glada budskapet att Herren är uppstånden och förlänar oss glädje, ty Han allena är barmhärtig.”

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en aposticha-vers i Menaion sjunges den här.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Se ned, o allrareaste jungfru, till dina tjänares åkallan, du som slår ned de grymma angreppen som drabbar oss och stillar all vår förtvivlan. Du är den enda trofasta hjälp vi känna: utsätt oss icke för lidande, vår Härskarinna, så att vi därmed må komma på skam, vi som i dig hava funnit en förebedjerska och som nu åkalla dig. Hasta åstad att höra våra anrop, vi som i tro ropa till dig: Gläd dig, o vår Härskarinna, du är våra sjäalars bistånd och glädje, beskydd och frälsning.

Söndagens apolytikion i den fjärde tonen

När kvinnorna, som följde Herren, hade hört Uppståndelsens glädjebud från ängeln och avskakat sig den fäderneärvda fördömmelsen, sade de jublande till apostlarna: Döden är förintad, Kristus vår Gud är uppstånden och skänker världen stor nåd.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Söndagens theotokion i den fjärde tonen:

Den hemlighet, som av evighet varit fördold och okänd också för änglarna, uppenbarades genom Dig, o Theotokos, för dem som äro på jorden. Gud tog mandom genom en förening utan sammanblandning och för vår skull av fri vilja Han tog på Sig korset, varigenom Han uppväckte den först skapade människan och frälste våra själar från döden.

Avskedet.

DEN FÖRSTA PLAGALA TONEN (5)

Till "Herre, jag har ropat till Dig..." sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

Du har kuvat djävulen med Ditt dyrbara Kors, o Kriste, och har avtrubbat syndens udd genom Din Uppståndelse. Du har frälst oss från dödens portar. Du, o enfödde Son, vi ära Dig.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Han som förlånade människosläktet Uppståndelsen fördes till slakten såsom ett får. Dödsrikets furstar darrade inför Honom och tårarnas portar lyftes upp: ty Kristus ärans konung träder därin, utropande till de fjättrade: "Dragen ut", och till dem i mörker: "Kommen fram".

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Vilket stort under, i Sin kärlek till mänskosläktet led de osynligas skapare i köttet och den som var odödlig uppstod. Kommen och tillbedjen honom, alla folkens slakten: låtom oss, i sanning befriade från bedrägeri genom Hans medlidande, lära oss att lovsjunga den ende Guden i tre personer.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Vi bringa Dig våra aftonböner, oskapade ljus, som är av evighet. Ty genom köttet, såsom genom glas har du bragt ljus till världen, nedstigit i dödsriket, och befriat dem i mörker där samt frambringande till alla folk uppståndelsens ljus: Ära åt Dig, o Herre, ljusets givare.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Låtom oss förhärliga Kristus, vår frälsnings nedtecknare, ty genom hans uppståndelse från de döda fräses världen från

bedrägeri; änglarnas kör glädja sig, demonernas villfarelse drives på flykt, den fallne Adam uppreses och djävulen tryckes ned.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

De ondgörande tillsagde vakterna: Förneken Kristi Uppståndelse, tagen silvret och sägen: När vi sovo stals kroppen från graven. Vem har någonsin hört eller sett att en kropp, och i synnerhet en kropp som är insmord med väldoftande kryddor och oklädd, bliver stulen från en grav och gravdukarna bliva liggande kvar? Förledens icke, o judar. Lären känna profeternas ord och kommen till tro att Han i sanning är världens återlösare och den Allsmäktige.

7. Från morgonvakten till nattvakten, från morgonvakten låt Israel hoppas på Herren.

O Herre, Du har plundrat dödsriket och Du, vår Frälsare, har nedtrampat döden, och förlänat världen ljus genom Ditt dyrbara kors. Förbarma Dig över oss.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: I forna tider tecknades bilden av den oförmälda bruden: där var Moses, itudelaren av vattnet, här åter Gabriel,

undrets tjänare. Då tågade Israel torrskodda genom havsdjupet, nu åter födes Kristus av jungfrun utan säd. När Israel tågat genom havet, blevo det åter obeträdbart. När den obefläckade fött Emmanuel, förblev hon orörd. Du som är och har alltid varit, och som uppenbarade Dig såsom människa, o Gud, förbarma Dig över oss.

Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.

Aposticha

Vi stämma upp våra röster i sånger till att upphöja Dig, o Frälsare, Kristus i köttet vorden, ändock icke avskiljd från himlarna, ty Du Herre, som är människoälskande, har lidit Korset och döden för vår skull och nedrivande dödsrikets portar, har Du uppstått på tredje dagen och därigenom frälst våra själar.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

O Livgivare, ur Din uppstuckna sida rann det ut strömmar av förlåtelse, liv och frälsning över oss alla. Genom att taga på Dig själv döden i köttet, har Du förlänat oss odödlighet och tagande Din boning i graven, har Du släppt oss alla fria, och såsom Gud har Du upprest oss alla med Dig i härlighet. Därför ropa vi högt: Ära åt Dig, o Herre, som är människoälskande.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

O Du som är människoälskande, underlig är Din korsfästelse och Ditt nedstigande till dödsriket. Ty efter att hava plundrat det och upprest dem, som från forna tider hållits fångslade där, med Dig själv såsom Gud i härlighet, har Du öppnat paradiset och bevärdigat människan att träda in däri. Rena oss därför från synd, vi som förhålliga Din Uppståndelse på den tredje dagen, och bevärdiga även oss att få bo i Eden: ty Du allena är barmhärtig.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

O Du, som för vår skull har godtagit lidandet i köttet och har uppstått på tredje dagen från de döda, hela vårt köttets lidelser och

uppres oss från våra gruvliga överträdelser och fräls oss: ty Du allena är människoälskande.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en aposticha-vers i Menaion sjunges den här.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Jungfru, du är templet och porten, palatset och konungarnas tron. Herren Kristus, som är min befriare, uppenbarade Sig genom dig för de sovande i mörkret, ty Han, Rättfärdighetens Sol, önskade förläna ljus till Sina händers verk, skapade till Sin egen avbild: eftersom du har en moders djärvhet inför sin son, anropa vi dig, som alla människor besjunga, bed Honom att frälsa våra själar.

Apolytikion i den första plagala (femte) tonen

I troende låtom oss lovsjunga och tillbedja Ordet, som med Fadern och Anden är utan begynnelse och som för vår frälsning skull lät Sig födas av Jungfrun. Ty det behagade Honom att i sitt kött stiga upp på Korset och lida döden, men ock att uppväcka de döda genom Sin ärorika Uppståndelse.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Theotokion i den första plagala (femte) tonen

Gläd dig, o du Herrens port, som ingen trängt igenom. Gläd Dig, o mur och beskydd för dem som ila till dig. Gläd dig, du lugna hamn, du oförmälda som i köttet födde din Skapare och Gud. Upphör icke att bedja för dem, som lovsjunga och hylla Din livsfrukt.

DEN ANDRA PLAGALA TONEN (6)

Till "Herre, jag har ropat till Dig..." sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

O Kriste, den triumferande över dödsriket, Du har uppstigit på Korset, för att uppresa dem med Dig själv, som dväljes i dödens mörker. Fri bland de döda, giver Du liv från Ditt eget ljus: O allsmåttige Frälsare, förbarma Dig över oss.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Kristus, idag nedtrampande döden, enligt Sitt ord, uppstod förlänande världen glädje, så att alla som ropa denna hymn må säga: O livets källa, o oåtkomliga ljus, o Allsmåttige Frälsare, förbarma Dig över oss.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Huru skola vi syndare kunna fly från Dig, o Herre, Du som i skapelsen är överallt närvarande? Till himlarna? Din boning är där. Till dödsriket? Du har nedtrampat döden. I havets djup? Din hand når dit, o Härskare. Vi hasta till Dig, och nedfallande inför Dig, bedja vi: O Du, uppståndne från de döda, förbarma Dig över oss.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Vi upphöja Ditt Kors, o Kriste, och vi prisa och tillbedja Din Uppståndelse. Ty Du är vår Gud, vi känna ingen annan Herre utom Dig.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Alltid välsignande Herren, lovsjunga vi Hans Uppståndelse. Ty genomlidande Korset, krossade Han döden genom döden.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Ära vare Din makt, o Herre, ty Du har krossat dödens makt och Du har förnyat oss genom Ditt Kors förlänande oss liv och oförgänglighet.

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Din begravning, o Kriste, bryter sönder dödsrikets bojar, och Din uppståndelse från de döda förlänar världen ljus. O Herre, ära åt Dig.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: Vem prisar icke dig salig, o allraheligaste Jungfru? Vem lovsjunger icke ditt födande, som icke var enligt naturens lagar. Ty den Enfödde Sonen själv, Han som tidlöst från Fadern har framlyst, kom fram ur dig, som är ren, och har utesägligt antagit kött. Han, som av naturen är Gud, blev för vår skull också av naturen människa, icke delad i två personer, utan i två naturer känd utan sammanblandning. O Du, ärade och mycket välsignade, uppvakta Honom så att Han må förbarma sig över våra själar.

➔ *Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.*

Aposticha

Änglarna i himlarna sjunga Din Uppståndelses lov, o Kriste vår Frälsare. Förläna att vi också på jorden må från rena hjärtan giva Dig ära.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

Efter att hava slagit sönder portarna av brons i bitar⁶ och krossat dödsrikets regler har Du, varande allsmäktig Gud, upprest den fallna människan. Därför, med en stämma, ropa vi: Ära åt Dig, o Herre, Uppstånden från de döda.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

Då Han önskade att lyfta oss ut ur den forntida förstörelsen, blev Kristus naglad på Korset och lades i en grav. Med tårar sökte de Myrrabärande kvinnorna Honom och sade klagande: Ve oss, o Alltets Frälsare: Huru kommer det sig att Du nöjde Dig med att läggas i en grav? Huru kommer det sig, om detta var Din vilja, att Du nu blivit stulen? Huru kommer det sig, att Du förts någon annanstans? På vilken plats hava de lagt Din livbärande kropp? Men, o Härskare, som Du har lovat oss, uppenbara Dig för oss och torka upp våra tårars källa. När de gråto kommo så en ängel till dem och ropade: Upphören att gråta och omtalen för apostlarna att Herren är uppstånden förlänande världen rening och stor barmhärtighet.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

Korsfäst enligt Din vilja, o Kriste, plundrande döden genom Din gravläggning, har Du uppstått på tredje dagen såsom Gud i härlighet, förlänande världen liv förutan ände och stort förbarmande.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en aposticha-vers i Menaion sjunges den här.

⁶ Ps 106:15

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O Allraheligaste Jungfru, Kristus, Skaparen, Befriaren och Herren, kom ut ur ditt sköte, och iklädande Honom i mig befriade Han människan från Adams ursprungliga förbannelse. Därför, o allrareaste Jungfru, lovsjunga vi oupphörligt Dig såsom Guds Moder och jungfru i sanning såsom ängelns hälsning: Gläd dig, o Härskarinna, våra själars förespråkarska, försvararinna och frälsning.

→ *Fortsätt på sid. 26 i Vesperhäftet.*

Apolytikion i den andra plagala (sjätte) tonen

Änglarnas härsmakt var ovanför Din grav och väktarna blevo såsom döda. Och Maria stod vid graven och sökte efter Din obefläckade kropp. Du har plundrat dödsriket och blev där aldrig fångslad. Du mötte Jungfrun och gav oss liv. Herre, Du som har uppstått från det döda, ära åt Dig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Theotokion: Du som kallade Din moder välsignad, gick av Din egen fria vilja till lidandet⁷, framträdande i glans på Korset, för att uppsöka Adam, sade till änglarna: Glädjen eder med mig, ty den förlorade penningen är återfunnen⁸. Du som i Din vishet har ordnat allt⁹, ära åt Dig.

7 Kol 2:14

8 Luk 15:9

9 Ps 103:24

DEN GRAVA TONEN (7)

Till "Herre, jag har ropat till Dig..." sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

O kommen låtom oss glädja oss i Herren, som utplånat dödens makt och upplyst mänskosläktet, och låtom oss ropa högt med änglarna: Ära åt Dig, vår Skapare och vår Frälsare.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

För vår skull har Du genomlidit Korset och graven: och såsom Gud har Du genom död dödat döden. Därför ära vi Din uppståndelse på den tredje dagen: Ära åt Dig, o Herre.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Skådande Skaparens uppståndelse förundrade sig apostlarna och sjöngo en änglalik lovsång: Här är Kyrkans härlighet, här är konungarikets rikedom. Ära åt Dig, o Herre, Du har lidit döden för oss.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

O Kriste, fastän Du blivit tillfångatagen av onda män, är Du min Gud och jag skämmas icke. Jag förnekar icke att Din rygg blev pryglad. Jag döljer icke att Du naglades vid Korset. Jag skryter om Din Uppståndelse, ty Din död är mitt liv, o Allsmäktige Herre, som är människoälskande, ära åt Dig.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Kristus, uppfyllande Davids profetia, uppenbarade för Sina lärjungar Sin härlighet i Sions boning och visade Sig såsom den alltid prisade och förhärligade tillsammans med Fadern och den Helige Ande, varande först Ordet utan kött, som är utan

begynnelse, och sedan för vår skull antagande kött. Och till sist som människa slaktad och uppstånden i kraft, eftersom Han är människoälskande.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

Såsom Gud och Herre, o Kriste, av Din egen vilja, har Du nedstigit i dödsriket och plundrat döden och på tredje dagen uppstått igen, uppresande med Dig Adam, som hållits fången av dödsrikets kedjor och förgängelse. Adam ropade och sade: Ära vare Din uppståndelse, o Du människoälskande.

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

O Herre, Du lades i graven såsom sovande och efter tre dagar uppsteg Du igen i mäktig kraft, uppresande med Dig Adam från dödens förruttnelse, såsom Du är allsmäktig.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: Du, o Theotokos, har bekänts vara en Moder i höjden och bortom naturen, tillika förblivande Jungfru. Detta är bortom ord och förståelse, och om undret, hur du födde, kan

ingen tunga tala. Allra mest förhärligad, o rena jungfru, var din befruktning och ofattbart var det sätt på vilket du födde. Ty när Gud så vill, sätts naturens lagar åt sidan. Därför bekänna vi alla Dig som Guds moder och ivrigt anropa dig: Framställ förböner så att våra själar må frälsas.

→ *Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.*

Aposticha

Uppstigande från graven, o världens Frälsare, har Du tillsammans med Ditt kött, upprest människan: Ära åt Dig, o Herre.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

Kommen, låtom oss tillbedja Honom, som uppstod från graven och gävo alla ljus. Ty genom Sin Uppståndelse på tredje dagen har Han befriat oss från dödsrikets tyranni, förlänande oss liv och stort förbarmande.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

O Kriste, Herren, som ensam är människoälskande, Du har nedstigit i dödsriket och plundrade döden. Uppstigande på tredje dagen, har Du upprest oss med Dig förhärligande Din allom kraftfulla uppståndelse, Du som ensam är människoälskande.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

O Herre, vilken fruktansvärd syn det var att se Dig liggande såsom sovande i graven. Dock uppstod Du på tredje dagen i makt, uppresande med Dig Adam, som ropade: Ära vare Din uppståndelse, Du ende människoälskande.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en aposticha-vers i Menaion sjunges den här.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Alla som dväljes på jorden, taga skydd under ditt beskärm,
o Härskarinna, ropande högt till dig: Du, o Theotokos, är vårt
hopp, rädda oss från oräkneliga synder och fräls oss.

Söndagens apolytikion i den grava (sjunde) tonen

Med Ditt Kors har Du tillintetgjort döden. Du har öppnat
paradiset för rövaren. Du har förvandlat myrrabärerskornas gråt.
Du befallde apostlarna att förkunna, att Du har uppstått, o Kriste
vår Gud, och giver världen stor nåd.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Söndagens theotokion i den grava (sjunde) tonen

Såsom vår frälsnings skatt, o Du högt besjungna, ledsaga dem
som hoppas på Dig ut ur överträdelsernas klyfta och avgrund, ty
Du har räddat dem som voro skyldiga till synd, i det att Du födde
frälsningen, o Du som före födandet var jungfru och i födandet
var jungfru och efter födandet alltjämt förblev Jungfru.

Avskedet.

DEN FJÄRDE PLAGALA TONEN (8)

Till "Herre, jag har ropat till Dig..." sjunges 10 stichera varav sju från Oktoechos och tre från Menaion:

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

Vi frambara inför Dig, o Kriste, vår aftonsång och rättmätiga gudstjänst¹⁰. Ty det har behagat Dig att vara oss nådig genom Din uppståndelse.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

Herre, Herre, förkasta oss icke från Ditt ansikte, utan förbarma Dig godhetsfullt över oss genom Din uppståndelse.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, Herre.

Gläd dig, o heliga Sion, kyrkornas moder och platsen där Gud dväljes, ty du har varit den förste att mottaga syndernas förlåtelse genom Uppståndelsen.

4. Herre, hör min röst, låt Dina öron akta på mina böners ljud.

Ordet, som föddes före all tid av Fadern, som i de yttersta dagarna frivilligt antog kött genom en jungfru, som ej känt någon man, genomled Korsets död och genom Sin egen Uppståndelse frälste människan, som i det förflutna blivit föremål för döden.

5. Om du, Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

Vi förhårliga Din Uppståndelse från de döda, o Kriste, genom vilken Du har befriat Adams nedstigande led från dödsrikets kval och såsom Gud förlänat världen evigt liv och Ditt stora förbarmande.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

¹⁰ Rom 12:1

Ära åt Dig, o Kriste vår Frälsare, Guds enfödde Son, som var naglad till Korset och på tredje dagen uppsteg från graven.

7. Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.

Vi förhårliga Dig, o Kriste, som av Din egen vilja har genomlidit Korset för vår skull, och vi tillbedja Dig, o Allsmäktige Frälsare, Du människoälskande. Förkasta oss icke från Ditt ansikte, utan hör oss och fräls oss genom Din uppståndelse.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.

Den första stichera från Menaion.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

Den andra stichera från Menaion.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Den tredje stichera från Menaion

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon: I Sin kärlek till människosläktet, uppenbarade Sig himlarnas konung på jorden och bodde bland människor¹¹. Ty Han tog kött genom en ren Jungfru och på så sätt människoblivande kom Han ur henne. Den ende Sonen är Han, tvåfaldig till naturen, men icke till Sitt väsen. Förklarande Honom vara fullständig människa och Gud, bekänna vi Kristus vår Gud. Bed Honom, du oförmälda Moder, att förbarma Sig över våra själar.

→ *Intåget, Heliga ärans ljus, Prokeimenon.*

¹¹ Joh 1:14

Aposticha

O Jesu, som kom ned från himmelen, Du uppsteg på korset och kom för att dö, o odödliga Liv, sanna ljus för dem som sitta i mörker¹² och allt det fallnas uppståndelse. Ära åt Dig, o Frälsare, som upplysa oss.

Herren är konung, Han har klätt sig i skönhet.

Låtom oss förhårliga Kristus uppstånden från de döda, som antog kropp och själ och delade dem från varandra genom Sitt lidande, ty Hans allrareaste själ nedsteg i dödsriket, som Han därigenom plundrade, och i graven kände våra själs befriares heliga kropp icke förruttnelse.

Ty Han har gjort jorden fast, den skall icke vackla.

Vi förhårliga Din uppståndelse från det döda, o Kriste, i hymner och sånger, ty genom den har Du befriat oss från dödsrikets kval, och har, eftersom Du är Gud, förlänat evigt liv och stort förbarmande.

Helighet höves Ditt hus, Herre, evinnerligen.

O alltets Herre, ofattbar skapare av himmel och jord, genom Ditt lidande på Korset har Du befriat mig från lidelserna. Efter att ha genomlidit begravningen, har Du uppstått i härlighet, uppresande Adam med Din mäktiga arm. Ära vare Din uppståndelse på den tredje dagen, genom vilken Du har förlänat oss evigt liv och skänkt oss syndernas förlåtelse, ty Du allena är barmhärtig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes en apostichavers i Menaion sjunges den här.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O oförmälda Jungfru, o Guds Moder i höjden, Du har ofattbart blivit havande med Gud i köttet och varande oklanderlig har Du

¹² Jes 9:1-2

förlänat oss alla våra överträdelsers rening, och må Du som nu mottager våra anrop, bedja för oss att vi alla blive frälsta.

Apolytikion i den fjärde plagala (åttonde) tonen

Du har nedstigit från himmelen, o Barmhärtige, i tre dagar har Du underordnat Dig att vara begravnen för att vi skulle kunna frias från begär, Du vårt liv och vår Uppståndelse, ära åt Dig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Om det finnes ett troparion i Menaion sjunges den här, sedan:

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Theotokion i den fjärde plagala (åttonde) tonen

O Du som för vår skull föddes av Jungfrun, och som har uthärdat Korset, o Du Gode, Du som genom döden har utplånat döden, och såsom Gud uppenbarat Uppståndelsen: förakta icke dem som Du danat med Din hand, visa oss Din människokärlek, o Du Barmhärtige, mottag Theotokos, som födde Dig, som beder för oss, och fräls, o Du vår Frälsare, Ditt förtvivlande folk.

Avskedet.

